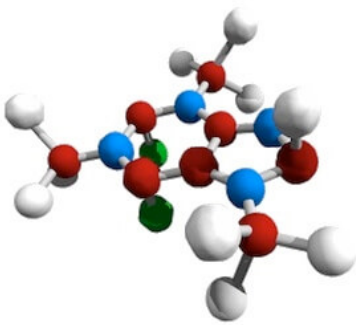

Teologista molekyylibiologiaa ja profeetallisia pörssinoteerauksia

[Spara som PDF](#)

Tällä tekstillä tulen kyllä sekä heittämään kiviä lasitaloon ja polkemaan joitakin varpaille, mutta olkoon niin. Haluan jakaa tämän, sillä uskon, että monien meistä tarvitsee ajatella hieman, ehkä jarrutellakin, ehkä peruuttaa vähän, kun kyseessä on Raamattun sanaa, teemme tulkintoja ja spekuloidemme.

Se, mitä haluan valaista tällä, on, kun teologiasta tulee

aivan LIIAN yksityiskohtaista, kun teologia tunkeutuu aivan LIIAN syvälle, kun tunkeudutaan syvemmälle teologisiin ajatuskulkuihin kuin mitä Raamattu tarjoaa sekä spekuloidaan kauas Raamattun raamien ulkopuolelle. Henkilökohtaisesti en usko, että teologiamme pitää mennä syvemmälle kuin mille löydämme tukea Raamatusta. Meidän ei tule spekuloida yli sen, mistä Raamattu antaa tietoa. Jos Jumala olisi halunnut välittää meille enemmän kuin mitä siellä on, niin silloin Hän olisi tietysti huolehtinut siitä, että sellaisia kohtia myös olisi Raamattun tekstien joukossa.

Meidän ei pidä ruotia Raamattun sanaa molekyyli-tasolle asti ja siten yrittää lukea sieltä enemmän kuin mitä tekstissä tosiasiallisesti sanotaan. Yritykset löytää salaisia Raamattun koodeja on äärimmäinen esimerkki sellaisesta setvimisestä ja se aivan kirkkaasti on ulkopuolella sen, miten meidän tulee käyttää Raamattua. Tämä muoto äärimmäistä Raamattun käyttöä on Luojan kiitos melko epätavallista tänä päivänä. Mutta tapahtuu usein muita ylilyöntejä, kun Raamattun tekstejä jauhetaan pieniin paloihin, jotta saadaan huuhdottua esiin enemmän kuin mitä tekstissä on. Meidän ei pidä mennä sen yli, mitä on kirjoitettu. Meidän ei pidä yrittää lukea enempää kuin mitä siellä itse asiassa on. Tietenkin profeetallisia tekstejä täytyy lukea erityisellä tavalla, mutta ei silloinkaan voida mennä yli sen, minkä teksti sallii.

1. Kor. 4:6: "Tämän olen, veljet, sovittanut itseeni ja Apollokseen, teidän tähtenne, että meistä oppisitte tämän: 'Ei yli sen, mikä kirjoitettu on...'"

2. Kor. 1:13: "Sillä eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta, kuin mikä siinä on luettavana ja minkä te myös ymmärrätte."

Nyt aion antaa muutamia esimerkkejä niistä alueista, joissa minun mielestäni usein mennään Raamatun kirjoitusten yli, joissa tunkeudutaan liian syvälle, joissa ruoditaan enemmän kuin mikä on hyödyllistä omalle ja muiden uskolle. Mutta älä nyt ymmärrä minua väärin. En tietenkään asetu sitä vastaan, että etsitään syvempää ymmärrystä eri Raamatun teksteistä, ja että ehkä silloin myös luetaan perustekstejä ja sanakirjoja avun saamiseksi. Mutta siitä ei näissä esimerkeissä ole kyse.

Kolminaisuus

Tästä alueesta usein keskustellaan aivan liian paljon, ja minä olen yhä enemmän kokenut, että Jumalan kolmiyhteistä luonnetta yritetään ottaa erilleen aivan liian paljon. Se luo hämmennystä monille, jotka ottavat osaa sellaisiin keskusteluihin/sellaiseen opetukseen ja siitä voi aivan kirkkaasti tulla vahinkoa uskolle joissain tapauksissa..

Kolminaisuus ei ole aivan helppoa ymmärtää, siitähän kaikki keskustelut todistavat. Mutta aivan ilmeisesti Jumala haluaa asian olevan niin, muutenhan Hän olisi huolehtinut siitä, että Raamattu olisi selvempi tällä alueella. Voimme Raamatusta nähdä, että Jumala olemukseltaan on sekä Isä, Poika että Henki ja että kaikki nämä ovat YHTÄ. Voimme kaikella toivottavalla selvyydellä nähdä, että Jeesus on Jumala, kuten Henkikin on. Enemmän kuin tämä meidän ei oikeastaan tarvitse tietää. Sitä paitsi minun mielestäni kaikki tämä selvenee meille sinä päivänä, kun Jeesus tulee takaisin, sen näen tässä Raamatun kohdassa:

Sak. 14:9: "HERRA on oleva koko maan kuningas. Sinä päivänä on HERRA oleva yksi ja hänen nimensä yksi."

Tässä haluan siteerata Ulfia rukousryhmästämmme, joka kerran sanoi viisaan ajatuksen koskien kolminaisuutta. Hän sanoi jotenkin tähän tyyliin:

"Minä uskon, että on vaarallista jakaa erilleen kolminaisuutta liikaa. Ehkä sitä sitten ei saa enää kokoon."

Henki, sielu ja ruumis

Tässä on myös alue, jossa monet näpertelevät enemmän kuin mitä Raamatun mukaan on tehtävä. Ja tällä askartelulla luodaan erilaisia oppeja, joista tulee eräänlainen hengellinen mekanismi halliten ihmisluontoa, mikä vuorostaan luo levottomuutta ja hämmennystä monissa ja on pahimmassa tapauksessa henkisesti epäterveellistä.

Raamattu kertoo, että ihminen koostuu hengestä, sielusta ja ruumiista. Asiat EIVÄT ole siis siten kuten Uskonliike (ym.) opettaa, että me ”olemme henki, jossa on ruumiissa asuva sielu”, sillä se on kreikkalais-agnostista ajattelua. Hebrealainen ja raamatullinen näkemys ihmisestä on, että olemme yksi kokonaisuus; me olemme kaikkea kolmea; me OLEMME henki, sielu ja ruumis. Raamattu ei kuitenkaan selkeästi kerro, mikä on hengen ja sielun varsinainen ero, mutta tästä huolimatta on olemassa paljon erilaisia (harha)oppeja siitä, kuinka nämä kaksi toimivat.

Jotkut ovat sitä mieltä, että uudestisyntynyt (pelastunut) ihminen on kokonaan vanhurskas hengessään. Ja koska ihminen ”on henki, jolla on vain ruumiissa asuva sielu”, niin uudestisyntynyt ihminen on siis kokonaan vanhurskas, heidän teologiansa mukaan. Ihminen sattuu vain olemaan ”ajoneuvo”, joka on raihmainen. Juuri näin opettaa mm. Uskonliike, mutta se ei ole Raamatun mukaista. Raamatun mukaan ei edes uudestisyntynyt ihminen ole vanhurskas tällä puolen ikuisuutta, mutta hänet on JULISTETTU vanhurskaaksi.

Jotkut ovat sitä mieltä, että Jumala voi ainoastaan puhua ihmisen hengelle, ja siksi henkeään täytyy treenata Jumalan puheen kuuntelemiseksi. Iso kysymys silloin on: kuinka se tehdään? Raamattu ei anna vastausta, joten miksei silloin voi luovuttaa asiaa Jumalalle?

Siellä, missä puhutaan ”oppimisesta kuulemaan Jumalan ääntä”, tarjotaan usein kursseja ja kirjoja, jotka opettavat tämän hallitsemista. Mutta jos nyt Jumala niin vaikeasti tekisi itsensä kuultavaksi todellisten kristittyjen keskellä, niin silloinhan itse asiassa Jumalankin pitäisi käydä kursseja. Itsestään selvää on sen sijaan se, että Jumala helposti voi tehdä itsensä kuultavaksi jokaiselle sitä toivovalle ihmiselle. Jos haluamme seurata Jumalaa, niin Hän välittää tahtonsa tavalla, jonka jokainen voi käsittää. Jumalan ”kuulemisessa” on harvoin kyse selvästi korvin kuultavan äänen (tai sisimmässään kuuluvan äänen) kuulemisesta. Sen sijaan on kyse *aistimisesta* tai Jumalan puheen *nappaamisesta* olosuhteissa, hiljaisessa ajatuksessa, Raamatun sanan kautta, ihmisen puheen tai jonkun muun kautta. Jumalalla on monta eri tapaa välittää itsensä meille ihmisille. Ja usein me satumme kuulemaan sen ilman, että ajattelemme sitä. ”Hengessä vaeltaminen” -

kuten Raamattu sitä kutsuu – on sitä, että kulkee arkipäivässä yksinkertaisessa luottamuksessa Jumalan johdatukseen Hänen Henkensä kautta ja että Hän välittää sen, mikä meidän tarvitseekin tietää. Jos lukee Raamattua ja rukoilee päivittäin, niin tämä kirkastuu vielä paremmin. Sellaista on olla Jumalan lapsi! Se tarkoittaa lapseudessa ja uskon levossa elämistä! Jumala varjelkoon meitä hengellisistä asiantuntijoista, jotka opettavat meitä kaikenlaisilla hengellisillä *metodeilla* yhdessä jos toisessakin asiassa!

Joitakin neuvoja:

Älä mene yli sen, mitä Raamattu sanoo ihmisen luonteesta. Lepää siinä, että olet **julistettu** vanhurskaaksi ja siksi Jumala näkee sinut uutena luomuksena ja siksi sinä saat olla Jumalan lapsi. Älä usko siihen, että Jumalalla olisi vaikeuksia välittää sinulle sitä, jota Hän haluaa antaa sinulle. Älä usko siihen, että sinun täytyy käydä harjoittelemaan ”kuullaksesi Jumalan äänen”. Luota siihen, että sinä olet Jumalan lapsi sen kautta, että olet ottanut vastaan evankeliumin vapaan lahjan. Ja luota siihen, että Jumala tulee johtamaan sinua niin kuin Hän haluaa. Jumala haluaa ja voi kommunikoida sinun kanssasi niin, että sinä voit kuulla sen! Jumala ei ole arvaamaton!

Saatanan luonto

Uskon tekee epäterveeksi sen, että antaa Saatanalle aivan liian suuren huomion ja mielenkiinnon. Kun spekuloidaan siitä, mikä on hänen alkuperänsä ja menneisyytensä jne., ollaan kokonaan ulkopuolella sen, mihin Raamattu meitä kutsuu.

Siitä huolimatta ovat ihmiset – eivätkä vähiten kristityt – kaikkina aikoina toivoneet tunkeutuvansa ”Saatanan syvyyksiin”. Jotkut ovat sitä mieltä, että Saatanalla on suuri valta ja että meidän kristittyjen täytyy saada selville hänen strategiansa ja taistella häntä vastaan niillä aseilla, joilla Jumala meidät varustaa. Mutta jos nyt Jumalalla/Jeesuksella on KAIKKI valta (ts.100 %), kuinka monta prosenttia jää silloin jäljelle Saatanalle?? Nolla! Enempää kuin tämä meidän ei tarvitse tietää. JUMALA on strategi, HÄNELLÄ on valta, HÄNELLÄ on kaikki tieto ja HÄNELLÄ on voima. Joten miksi meidän silloin tarvitsee opiskella pahuuden molekyylijä?

Ilm.2: 24–25: ”Mutta teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia, teille, jotka ette ole tulleet tuntemaan, niin kuin ne sanovat, saatanan syvyyksiä, minä sanon: en minä pane teidän päällenne muuta kuormaa; pitäkää vain, mitä teillä on, siihen asti kuin minä tulen.”

Matt. 28:18: "Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: 'Minulle on annettu **KAIKKI** valta taivaassa ja maan päällä. ' "

Ps. 50:12: "... sillä minun on maanpiiri ja kaikki, mitä siinä on."

Hagg. 2:8: "Minun on hopea, ja minun on kulta, sanoo HERRA Sebaot.."

Eräs toinen asia, joka usein sanotaan Saatanasta, on että hän oli ylistyksenjohtaja taivaassa ennen kuin lankesi ja heitettiin sieltä ulos. Tämä ajatuksenkulku yritetään ankkuroida etenkin Jesajan lukuun 14. Mutta kun luet tämän kappaleen, niin näet, että siinä ei ole kirjoitettuna ollenkaan mitään, että se teksti käsittelisi Saatanaa. Se käsittelee sen sijaan Baabelin kuningasta, minkä teksti itse myös kertoo jakeessa 4. Ja jos nyt teksti profeetallisesti kuitenkin käsittelisi Saatanaa (mikä siinä tapauksessa on puhdas arvaus), niin siinä ei ole mitään siitä, että hän puuhaili ylistyksessä eikä että hän oli ylistyksen johtaja. Taas kerran esimerkki siitä, kuinka mennään yli sen, mitä Raamattu sanoo ja mennään yksityiskohtiin, joita ei löydy tekstistä (usein tarkoituksena luoda teologiaa jonkin erityisen puolesta tai sitä vastaan).

Joitakin neuvoja:

Älä anna saatanalle paljon tarpeetonta huomiota. Älä antaudu syvällisesti tutkimaan Saatanan luonnetta, pahuuden strategioita, mahdollisen "maailmanhallituksen" suunnitelmia jne.jne. Lepää siinä, että Jumalalla/Jeesuksella on KAIKKI valta ja siksi Hänellä on TÄYSI kontrolli kaikki tyynni.

Raamattu varoittaa myös antautumasta ennustamaan,

povaamaan ja tulkitsemaan merkkejä. Meidän kristittyjen joukossa tapahtuu tätä kuitenkin paljon mitä tulee spekulatioihin lopun ajoista. Myös tällä alueella on eräänlainen mentaliteetti kristittyjen joukossa, halu poimia erilleen Jumalan sana koostumusosiin ja tästä näkökulmasta tulkita merkkejä ja ennustaa tulevaa. Olen nyt myöhemmin alkanut tuntea yhä enemmän vastenmielisyyttä tätä kohtaan. Sillä minä näen, että tapahtuu paljon tulevaisuuden ennustamista, jossa nämä ennustukset eivät toteudu, ja jossa ei myöskään korjata tai pyydetä anteeksi, kun

on erehdytty. Voi olla kyse dollarin kurssista, öljyn tai kullan hinnasta, maailmantaloudesta, käteisettömästä maksusysteemistä, taivaanilmiöistä, jne. jne. Niistä tulee suurin piirtein kuin päivittäisiä profeetallisia pörssinoteerauksia. Jeesus sanoi: ” Samoin te myös, kun **NÄETTE** tämän kaiken, tietäkää, että se (ruots. Raamattu = Hän) on lähellä, oven edessä.” (Matt. 24:33). Tässä on kyse siitä, että nykyhetken aikamuodossa (presensissä) NÄKEE ajanmerkit, mistä seuraa silloin tieto, että NYT me olemme siinä. Ei ole kyse siitä, että meidän pitää etsiä ennusmerkkejä ja ennustaa tulevaisuutta. Kuten sanottu Raamattu varoittaa merkkien selittämisestä ja ennustamisesta:

5. Moos. 18:14: ”Sillä nämä kansat (ruots. Raamattu = pakanakansat), jotka sinä nyt karkotat, kuuntelevat kyllä merkeistä ennustajia ja taikureita, mutta sinulle ei HERRA, sinun Jumalasi, sitä salli.”

Myyttejä ja ideoita, jotka ovat korvasyyhyyn

Se, mitä edellä olen kirjoittanut, on sinänsä ajanmerkki, ja ehkä pitäisikin säpsähtää juuri tätä tosiasiaa sen sijaan, että etsittäisiin epämääräisiä merkkejä ja ennustettaisiin tulevaisuutta. Ja nyt en siis ennusta tulevaisuutta vaan tarkkailen sitä, mitä meillä on silmiemme edessä ja vertaan sitä Raamatun teksteihin. Paavali kirjoitti ystävälleen Timoteukselle ja varoitti tästä. Luulen, että se koskee myös meitä tänä päivänä:

2. Tim. 4:3-4: ”Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyynsä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin.”

Yhteenveto

Niin, mitä olen halunnut saada sanotuksi tällä tekstillä? No, minun mielestäni meidän kristittyjen täytyy mennä takaisin Raamattuun vielä enemmän ja pysytellä niiden raamien sisäpuolella, joita Raamattu meille antaa. Meidän pitäisi lopettaa Raamatun murtaminen koostumusosiinsa huuhtoaksemme esiin asioita, jotka antaisivat tukea omille ajatuksillemme. Meidän pitäisi lopettaa ”mennä yli sen, mitä Raamattu sanoo” (1.Kor. 4:6). Meidän pitäisi kypsästi ja raittiisti odottaa niitä ajanmerkkejä, jotka Jumala tulee tuomaan silmiemme eteen. On tärkeää olla valveilla. Ja siitä **ei**tule valveille, jos etsitään salaisia, kätkeytyjä sanomia tai metsästetään ajanmerkkejä ja ennustetaan tulevaisuutta. Olet valveilla, jos seurustelet Jumalan kanssa rukouksessa, Raamatun lukemisessa ja terveessä kristillisessä veljesyhteydessä. Ei ole väärin pysyä uutisten suhteen ajan tasalla, jotta näkee, mitä maailmassa tapahtuu, mutta on väärin spekuloida ja aiheuttaa

toisille levottomuutta suurisuuntaisilla spekulatioillaan ja epäterveellä teologialla. Tässä asiassa monen täytyy terästäytyä! Meidät kaikki on kutsuttu vapauteen ja lapseuteen, ei olemaan teologisia molekyylibiologeja tai eskatologisia ennustajaukkoja!

/Lennart

Suomennos 23.2.2016 /Sylvi Hänninen